

Udskriftsdato: lørdag den 6. juni 2026

KEN nr 10094 af 25/10/2023 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 25. oktober 2023 – ægtefællesammenføring – integrationskrav – associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: FAM/2023/49 - Udlændingenævnets
afgørelse af 25. oktober 2023 – ægtefællesammenføring –
integrationskrav – associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet

Udlændingenævnets afgørelse af 25. oktober 2023 – ægtefællesammenføring – integrationskrav – associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet

Udlændingenævnets afgørelse af 25. oktober 2023 – ægtefællesammenføring – integrationskrav – associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet

Udlændingenævnet stadfæstede i oktober 2023 Udlændingestyrelsens afgørelse om afslag på opholdstilladelse til en statsborger fra Tyrkiet, der søgte om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende tyrkiske ægtefælle.

Sagens faktiske omstændigheder:

Herboende reference fik i januar 1999 opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, og blev i august 2003 meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse. Ansøgeren og referencen var gift i perioden fra 1983 til 1998, hvorefter de blev skilt. Ansøgeren og referencen blev gift igen i juli 2020, hvorefter ansøgeren søgte om opholdstilladelse som familiesammenført til den herboende reference i oktober 2020. Udlændingestyrelsen meddelte i februar 2021 ansøgeren afslag på ansøgning om opholdstilladelse under henvisning til, at den herboende reference inden for de seneste 3 år havde modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Afgørelsen blev påklaget til Udlændingenævnet, som i juni 2022 hjemviste sagen til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen under henvisning til, at den herboende references modtagelse af offentlige ydelser, var et resultat af en arbejdsskade i 2009, og det derfor ville være imod FN's Handikap-konvention at meddele afslag på familiesammenføring på baggrund heraf. Udlændingestyrelsen meddelte herefter på ny afslag på opholdstilladelse til ansøgeren under henvisning til udlændingelovens § 10, stk. 4, idet ansøgeren i november 2021, var blevet meddelt et indrejseforbud. Afgørelsen blev påklaget til Udlændingenævnet som på ny hjemviste sagen, idet Udlændingestyrelsen ikke havde inkluderet de forhold, som Udlændingenævnet havde lagt vægt på i sin hjemvisning af juni 2022. Udlændingestyrelsen meddelte herefter i juni måned 2023 på ny ansøgeren afslag på opholdstilladelse under henvisning til integrationskravet i udlændingelovens § 9, stk. 8. Afgørelsen blev påklaget til Udlændingenævnet i juli 2023.

Udlændingenævnets afgørelse:

Udlændingenævnet fastholder Udlændingestyrelsens afgørelse af de grunde, som Udlændingestyrelsen har anført. Det betyder, at nævnet er kommet til samme resultat som Udlændingestyrelsen.

Ansøgeren kan således ikke få opholdstilladelse som familiesammenført til referencen efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.

Det til støtte for klagen anførte om, at anvendelsen af integrationskravene er forbudte i den konkrete sag, jf. EU-dommen C-279/21, X mod Udlændingenævnet kan ikke føre til en ændret vurdering heraf.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at EU-Domstolen i sag C-279/21, X mod Udlændingenævnet, bl.a. udtalte, at en ny begrænsning ikke kan begrundes i formålet om at sikre en vellykket integration af en ansøger, hvis lovgivningen ikke gør det muligt at tage hensyn til ansøgerens egen integrationsevne eller til andre faktorer, der godtgør, at den herboende ægtefælle faktisk er integreret i den pågældende medlemsstat, og dermed vedkommendes mulighed for at hjælpe sin ægtefælle med at integrere sig i denne medlemsstat.

Udlændingenævnet har herved endvidere lagt vægt på, at Udlændingestyrelsen i sin afgørelse har foretaget en behørig vurdering af hvorvidt kravet om, at referencen skal have bestået prøve i Dansk 3, skal fraviges, under henvisning til dennes faktiske integration, og mulighed for at hjælpe sin ægtefælle med at integrere sig i Danmark, jf. også EU-dommen C-279/21, X mod Udlændingenævnet.

Udlændingenævnet har i den forbindelse supplerende foretaget en vurdering af, hvorvidt kravet om, at referencen skal have bestået prøve i Dansk 3, skal fraviges under henvisning til ansøgerens egen integrationsegnethed, men har ikke fundet grundlag herfor, idet det fremgår af det til Udlændingestyrelsen fremsendte ansøgningsskema bl.a., at ansøgeren ikke har taget en uddannelse, ikke har bestået Prøve i Dansk 1 eller en anden danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, ikke har bestået en engelsk prøve på B1-niveau eller på et tilsvarende eller højere niveau, ikke har et arbejde og ikke tidligere har haft et arbejde med en arbejdstid på mindst 30 timer om ugen.

Af samme grund kan det til klagen anførte om, at ansøgeren og referencen er overordentlig velintegrerede og ressourcegivende for det danske samfund, ikke føre til en ændret vurdering heraf.

Udlændingenævnet har endvidere afslutningsvist foretaget en vurdering af hvorvidt betingelsen om, at den herboende person skal bestå Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau, skal fraviges under henvisning til FN's Handicapkonvention, idet det fremgår af oplysningerne i sagen, at referencen lider af et handicap og er omfattet af FN's Handicapkonvention, herunder det forhold, at ansøgeren ifølge Jobcenter Københavns afgørelse om tilkendelse af førtidspension af marts 2021 siden 2007 har lidt af spinalstenose i ryggen med udstråling til højre ben samt følger efter traume i højre knæ siden 2009 med forværring siden 2018/2019, at referencens funktionsevne primært nedsættes af ryg- og knæproblematik, og at referencens erhvervsevne vurderes så nedsat, at han uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning ikke kan blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, heller ikke i fleksjob.

Udlændingenævnet finder, at dette ikke kan føre til en ændret vurdering af sagen.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at Prøve i Dansk 3 kan tages med hjælpemidler, og at der ikke over for Udlændingestyrelsen eller Udlændingenævnet er fremsendt dokumentation for, at referencen har søgt om dispensation for prøven eller om fritagelse for aflæggelse af dele af prøven.

Udlændingenævnet henviser i den forbindelse til, at der på baggrund af dokumenterede handicaps, kan anmodes om dispensation for aflæggelse af Prøve i Dansk 3, og at der i øvrigt kan træffes beslutning om, at prøvedeltageren vil kunne aflægge prøven under særlige vilkår, herunder at prøvedeltageren kan fritages for læse- og skrivedelen af prøven og tilbydes kompenserede IT-programmer.

Udlændingenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.

Udlændingenævnet bemærker, at danskprøvekravet er et obligatorisk krav, hvorfor Udlændingenævnet ikke ved denne afgørelse har taget stilling til, hvorvidt ansøgeren og referencen opfylder de øvrige integrationsbetingelser i udlændingelovens § 9, stk. 8.

FAM/2023/49